

m y ś l t e o l o g i c z n a

ANDRZEJ NAPIÓRKOWSKI OSPPE

REFORMA
I ROZWÓJ
KOŚCIOŁA

DUCH BOŻY I INSTYTUCJA

Wydawnictwo WAM
Kraków 2012

OD AUTORA

Największy teolog wszech czasów, Paweł z Tarsu, w swoich Liście do gminy w Kolosach zachęcał mądrze: „Słowo Chrystusa niech w was przebywa z [całym swym] bogactwem: z wszelką mądrością nauczajcie i napominajcie samych siebie przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych sercach” (Kol 3, 16). Tak też chrześcijanie już od wieków wspierają się wzajemnie w różnych formach. Niniejsza książka, będąca owocem kilku lat żmudnej pracy, a w sensie ścisłym moich wieloletnich refleksji nad misterium Kościoła, powstała z potrzeby serca i z troskania o sprawy naszego zbawienia, które urzeczywistnia się właśnie w Kościele.

Ci, którzy czytali ją w rękopisie, stwierdzili, że napisana została językiem bardziej przystępnym niż wcześniejsze moje pozycje teologiczne, których celem był naukowy przekaz katolickiej doktryny. *Reforma i rozwój Kościoła* jest książką osobistą i adresowaną do wszystkich. Kościoła nie należy bowiem redukować tylko do hierarchii, lecz trzeba go rozumieć jako wspólnotę wszystkich nas ochrzczonych. Pragnę zatem nie tylko każdemu naśladowcy Jezusa z Nazaretu przybliżyć tajemnicę Jego Kościoła, lecz także obudzić świadomość odpowiedzialności za tę przestrzeń, w której najpełniej każdy z nas doświadcza Chrystusa.

Idzie też o coś więcej. Nie tylko o pozbycie się owej obojętności czy pasywności i odkrycie swojej osobistej odpowiedzialności, lecz również o rozstanie się z pojmowaniem chrześcijaństwa jako religii. Chrześcijaństwo to nie tradycja, folklor, edukacja, kultura czy nawet religijność i moralność. Chrześcijaństwo jest drogą, na której spotykamy Słowo, które stało się Ciałem. Chrześcijaństwo to osobowe w Duchu Świętym doświadczenie żywego Chrystusa, który za mnie umarł i zmartwychwstał!

W książce, którą oddaję do rąk wyrozumiałego Czytelnika, nie ma zbyt wielu akcentów polemicznych czy apologetycznych. Nie pasjonują mnie ani krytycy Kościoła, ani rzeczywiste jego grzechy i błędy. Moim zamiarem nie była bowiem obrona Kościoła wobec postępujących procesów se-

kularyzacji, którą klasyfikuję nie tylko jako pewną ateizację współczesnej Europy, lecz także jako etap religijnych poszukiwań ludzkości. Pragnąłem podzielić się doświadczeniem mojej miłości, którą jest Kościół Jezusa Chrystusa.

Andrzej Napiórkowski OSPPE

Kraków, 24 września 2012